

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.11. Hanc Confessarij potentiam non esse negligendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

pite Spiritum S. quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt. Absit, inquit S. Hieronymus, ut de his quidquam sinistri loquar, qui Apostolico gradu succedentes, Christi corpus sacro ore conficiunt, per quos & nos Christiani sumus, qui claves regni caelorum habentes, quodammodo ante diem iudicii judicant. Hanc potestatem etiam D. Hilarius, D. Chrysostomus, D. Augustinus & alij SS. PP. professi sunt; hanc Deus, in supra memorato exemplo, potestatem D. Basilio datam fuisse demonstravit.

Jam ergo adeste, ô peccatores, & dicite mihi, quid respondebitis Christo, vos damnaturo? nonne vestra negligentia peritis? Peccastis? peccatis sæpe? peccastis enormiter? nec sæpius, nec gravius potuistis peccare, quam Deus potuerit & possit ignoscere. Hanc potestatem dedit, non Angelo, non vni apud Indos quærendo, sed Parocho, sed Pastori, sed Confessario vestro.

Qui confiteri vult peccata, ait S. Augustinus, ut inueniat gratiam, quarat sacerdotem scientem ligare & solvere; ne cum negligens circa se extiterit, negligatur ab illo, qui eum misericorditer monet. Puella supradicta, maritum

Ioan. 20.
22.

S. Hieron.
nym. ep.
2. ad Hee-
liodor.

S. Hilari-
in Matthe-
can. 18.

S. Chryso-
l. 3. de sa-
cerdot.

S. Aug.
lib. de veri-
ra & falsa
pœnit.
cap. 10.

XI.

HANC
CONFES-
SARII PO-
TENTIAM
NON ESSE
NEGLI-
GENDAM.

S. Aug.
loc. cit.

S. Aug.
in Psal.
94

suum ad S. Basilium Episcopum, virum eruditum adduxit, non ut agant, qui aiunt, se adituros surdum, simplicem, senem somnolentum, qui nihil audiat, aut intelligat; aut etiam iurisdictione careat. Magus ille, postquam agnovit se Deum offendisse, voluit Deum confitendo palam glorificare. Numquid enim hoc non pertinet ad laudem Dei, ait S. Augustinus, quando confiteris peccata tua? immò verò maxime pertinet ad laudem DEI. Quare maxime pertinet ad laudem Dei, quando confiteris peccata tua? quia tantò amplius laudatur medicus, quanto plus desperabatur egrotus. Confitere itaque peccata tua, quo magis desperabas de te, propter iniquitates tuas. Tantò enim maior laus est ignoscentis, quanto maior exaggeratio est peccata confitentis. O quam multi salutem suam negligunt, dum negligunt confessionem? dum Deum ausi sunt offendere, & diabolo obistente, non audent placare? Magi, venefici, qui Deum & omnes cælites abiuraverunt, continentur & veniam impetrant, atque è faucibus Orci eripiuntur: & aliqui ob exiguum lucrum iniustum, ob rem alienam domi retentam; ob consuetudinem potandi, vel voluptatem carnis, de se, de salute,

sua,

sua, & quod pessimum est, de Dei misericordia ac potentia desperant? Age, vnusquisque se ipsum excitet, & vel iam sibi confessionem, non solum apud Deum, sed etiam, apud sacerdotem faciendam proponat.

Nemo, inquit S. Augustinus, sibi dicat: *Occultè ago, apud Deum ago. Ergo sine causa dictum est: Quæ solueritis in terra, soluta erunt in celo? ergo sine causa sunt clauis data Ecclesie Dei? frustramus Euangelium, frustramus verba Christi.* Si quis est, quem vel locus, vel amor seduxit, vt pactum cum diabolo iniret, animet se, credat Deo, aperiat se Confessario aliquando. Non curet minas diaboli lapides intentantis. Videt in exemplo superiori, nihil eum posse. Sæpe hoc genus hominum cogitat confiteri, sed plerumque retrahitur, vel pudore, vel desperatione. Indiget ergo Confessario, qui possit agere obstetricem, & partum promouere. Dicat: Domine, ego etiam sum talis, de quali locutus est Concionator. Ego etiam habeo aliquid negotij cum diabolo. Cetera curabit Confessarius, & liberabit eum à tyrannide tam graui. Non sinamus nostra negligentia Confessionis remedium interire. Quoties enim tales percussi, de-

S. Aug.
hom. 49.

cepti, vel crudelibus modis à malo dæmone tractati cogitant, & optant iugum tam Acheronticum à se se excutere? sed timent lapides, timent ne percutiantur à suo spiritu nigro: timent ne Confessarius non possit eos liberare. Audeant vel semel cor suum aperire; sperent, immò credant Deum diabolo esse fortiorem, & experientur, diabolum nihil posse; quod minatur, minas esse; eumque velut catena vinctum teneri.

XII.
NON
TANTVM
CONFI-
TENDVM,
SED RE-
CTE CON-
FITENDVM
ESSE.

S Ambr.
 lib. 1. ep.
 3. ad Sim-
 plicianũ.

*Video in paucis hanc esse negligentiam, vt omnino confessione non vtantur: verum, vt in alijs rebus pijs, quos diabolus non potest impedire, vt eas omittant, saltem conatur efficere, vt malè peragant. Confessio, ô peccator, non est, peccata tua narrare. Alioqui, qui in vino morantur, atque ebrij foedissima quæque sibi mutuò narrant, confiterentur; & qui gloriantur in rebus pessimis, vtque magni videantur, fingunt se fecisse, quæ non fecerunt, essent inter poenitentes numerandi. *Indas ad remedium peruenire non potuit, ait S. Ambrosius, cùm diceret: Peccavi, quòd tradiderim sanguinem iustum. Indignus enim remedio fuit, quia non intimo mentis conuersus ingemuit, nec sedulo gessit poenitentiam. Tanta enim pietatis est.**